

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.508 van 14 februari 2013
in de zaak A. 205.162/VII-38.552.**

In zake : Patrick DEPRAETERE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten An Vijverman en Ann Dierickx
kantoor houdend te 3000 Leuven
Mechelsestraat 107-109
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN
INVALIDITEITSVERZEKERING (RIZIV)

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 juni 2012, strekt tot de cassatie van het besluit van de Nederlandstalige Kamer van beroep ingesteld bij de dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (hierna : DGEC) van het RIZIV van 23 april 2012, waarbij het beroep van Patrick Depraetere tegen de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 16 november 2010, deels ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd wat betreft de weerhouden inbreuken en het bedrag van de terugvordering.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De beschikking van 19 juni 2012 verklaart het cassatieberoep gedeeltelijk toelaatbaar.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 januari 2013.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann Dierickx, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché-jurist Jonathan Owczarek, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker is sedert 1984 erkend als neurochirurg.

4. Na een onderzoek van de DGEC van het RIZIV wordt hem in de periode van 1 april 2005 tot 31 maart 2006 volgende inbreuk op de

ZIV-reglementering ten laste gelegd :

"Dr. Depraetere maakte het mogelijk dat aan de Z.I.V. verstrekkingen werden in rekening gebracht op zijn naam, terwijl dit niet in overeenstemming is met de wet of haar uitvoeringsbesluiten. Er werd ten onrechte een bijkomende ingreep (telkens aan 50%) aangerekend, aangezien er bij dezelfde patiënt tijdens dezelfde zitting reeds een hoofdbewerking in dezelfde opereerstreek in rekening werd gebracht. Dit is niet in overeenstemming met de regels der opereerstreken. (bepalingen van art. 15§§ 3 en 4 van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen)".

5. De Kamer van eerste aanleg veroordeelt op 16 november 2010 de verzoeker tot de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, namelijk 179.819,45 euro, en tot een administratieve geldboete van 50 % van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, hetzij 89.909,72 euro.

6. De verzoeker tekent tegen deze beslissing hoger beroep aan.

7. Op 23 april 2012 neemt de Nederlandstalige Kamer van beroep ingesteld bij de DGEC van het RIZIV de thans bestreden beslissing. De beroepen beslissing wordt bevestigd wat betreft de weerhouden inbreuken en het bedrag van de terugvordering. De beslissing wordt voor het overige vernietigd. Er wordt voor recht gezegd dat de administratieve geldboete verjaard is en er wordt toegestaan het bedrag van de terugvordering af te lossen in maandelijkse schijven van 6.000 euro.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de verzoeker

8. De verzoeker leidt een eerste middel af uit de schending van artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens

en de fundamentele vrijheden (hierna : EVRM). Hij stelt dat deze bepaling toepasselijk is op de procedure voor de Kamer van eerste aanleg en de Kamer van beroep. Deze procedure dient immers te worden gekwalificeerd als een strafvervolgning in de zin van artikel 6.1 EVRM. Mocht de Kamer van beroep evenwel een andere mening zijn toegedaan, dan diende zij minstens rekening te houden met het feit dat artikel 6.1 EVRM ook van toepassing is op procedures waarin de burgerlijke rechten en verplichtingen van de rechtsonderhorige worden onderzocht en vastgesteld.

Hij voert vervolgens aan dat de Kamer van eerste aanleg en de Kamer van beroep geen onafhankelijke en onpartijdige instanties zijn in de zin van artikel 6.1 EVRM. Hij betoogt dat deze kamers zijn opgericht in de schoot van het RIZIV, dat zij bovendien zetelen in de lokalen van het RIZIV, en dat ook wat hun samenstelling betreft de onafhankelijkheid onvoldoende wordt gegarandeerd. In de kamers zetelen immers "twee artsen, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, schuldeisers van de verzoekende partij". Daarnaast zetelen "twee artsen voorgedragen door de representatieve organisaties van het artsencorps en dus mogelijk concurrenten van verzoekende partij". Minstens bestaat er volgens de verzoeker twijfel over een tegengesteld belang, of een belang dat concurrentieel is met dat van de verzoeker. Daarbij verwijst de verzoeker naar het arrest van het Hof van Justitie nr. C-506/04 van 19 september 2006. Dat de leden van de zetel, behalve de voorzitter, optreden als vertegenwoordiger, blijkt volgens de verzoeker uit het arrest van de Raad van State nr. 121.047 van 26 juni 2003, waarin gesteld werd dat "de wetgever gewild heeft dat de partijen wier belangen bij de zaak betrokken zijn, paritair vertegenwoordigd zijn door de leden die met raadgevende stem de (...) magistraten van de rechterlijke orde die beslissingsrecht hebben, moeten bijstaan. De verzoeker stelt voorts dat de verwerende partij in de gevoerde procedures twee met elkaar strijdige hoedanigheden heeft aangenomen, aangezien zij enerzijds optrad, via de DGEC, als vervolgende en (in eerste aanleg) eisende partij, en anderzijds als rechter en beslissende partij, via de bij de dienst ingestelde Kamer van eerste aanleg en Kamer van beroep.

9. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoeker nog toe dat men niet effectief dient veroordeeld te zijn tot een zware geldboete alvorens de voor de Kamer van eerste aanleg en de Kamer van beroep gevoerde procedure een strafrechtelijk karakter kan worden toegemeten.

Beoordeling

10. De Kamer van beroep doet uitspraak als rechtscollege met volle rechtsmacht. Zij heeft een volledige beoordelingsbevoegdheid, zowel ten aanzien van de feiten als van het recht. Haar beslissing komt in de plaats van die van de Kamer van eerste aanleg, ongeacht of ze het beroep inwilligt of verwerpt. Al had de Kamer van beroep de beslissing van de Kamer van eerste aanleg vernietigd omdat deze geen onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie is, dan nog had ze de zaak niet naar dit rechtscollege kunnen terugwijzen maar had zij zelf uitspraak moeten doen over verzoekers beroep omdat zij als rechter in feitelijke aanleg daartoe gehouden was ingevolge het beroep dat bij haar was ingesteld.

De vraag of de Kamer van eerste aanleg al dan niet een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie is, heeft derhalve geen weerslag gehad op de oplossing van het geschil en heeft de verzoeker dan ook niet kunnen schaden.

Inzoverre het middel de Kamer van eerste aanleg betreft, is het niet ontvankelijk.

11. Artikel 144, § 1, van de ZIV-wet bepaalt :

"Art. 144. § 1. Bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle worden Kamers van eerste aanleg en Kamers van beroep ingesteld, administratieve rechtscolleges bedoeld in artikel 161 van de Grondwet".

Artikel 145, § 1, derde lid, van de ZIV-wet bepaalt :

"Elke Kamer van beroep bestaat uit :

1° een door de Koning benoemde voorzitter, raadsheer, in functie of emeritus, plaatsvervangend of toegevoegd, bij de in artikel 40 van de Grondwet bedoelde hof van beroep of arbeidshof, of een magistraat van het openbaar ministerie bij deze hoven, als werkend lid;

2° twee leden, artsen, met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten door de verzekeringsinstellingen voorgedragen op dubbele lijsten, als werkende leden;

3° twee leden, met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten die op dubbele lijsten worden voorgedragen door de groepen die respectievelijk zijn bedoeld in artikel 140, eerste lid, 3°, 5° tot 21°, als werkende leden. Deze leden hebben slechts zitting voor de zaken welke de groep die hen heeft voorgedragen, rechtstreeks aanbelangen".

12. De Kamer van beroep is geen eigen orgaan van de DGEC, maar een administratief rechtscollege dat bij deze dienst is ingesteld. De wet bepaalt enkel dat de Kamer van beroep bij de DGEC wordt ingesteld, maar bepaalt niet niet dat ze deel uitmaakt van deze dienst of van het RIZIV.

Het gaat hier om een rechtsprekend orgaan, waarvan de onafhankelijkheid ten opzichte van het RIZIV door de wetgever is gewild. De DGEC is niet vertegenwoordigd in de Kamer en neemt geen deel aan de beraadslagingen ervan. De Kamer is het RIZIV geen verantwoording verschuldigd voor haar beslissingen.

Enkel de voorzitter-magistraat van de Kamer van beroep heeft beslissingsbevoegdheid. Wegens de techniciteit van de materie heeft de wetgever aan de stemgerechtigde magistraat raadgevende leden toegevoegd, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen en de representatieve beroepsgroepen. De leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen en de representatieve beroepsgroepen hebben slechts een raadgevende stem. De raadgevende leden zetelen in de Kamer van beroep overigens niet in de hoedanigheid van vertegenwoordiger van een verzekeringsinstelling of de beroepsgroep die hen heeft voorgedragen, maar in persoonlijke naam. Dit houdt in dat ze vrij en naar

eigen goeddunken oordelen en geen instructies ontvangen van de verzekeringsinstelling of beroepsgroep die hen heeft voorgedragen.

Het enkele feit dat niet-magistraten op grond van hun deskundigheid deel uitmaken van een jurisdictioneel orgaan doet op zichzelf geen afbreuk aan de onafhankelijkheid en onpartijdigheid ervan.

De verzekeringsinstellingen zijn niet rechtstreeks betrokken bij het geding voor de Kamer van beroep. Dit geding bestaat tussen de zorgverlener en de DGEK.

In tegenstelling tot wat de verzoeker laat gelden, zijn niet de verzekeringsinstellingen, maar is wel het RIZIV zijn schuldeiser.

De louter theoretische mogelijkheid dat de Kamer van beroep uit concurrenten kan bestaan volstaat niet om de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van dit rechtcollege als dusdanig in twijfel te trekken.

Luidens artikel 145, § 3, eerste lid van de ZIV-wet zetelt de Kamer van beroep te Brussel in de lokalen van het Instituut. De enkele omstandigheid dat de zittingen in de gebouwen van het RIZIV plaatsvinden, brengt de onafhankelijkheid van de Kamer van beroep niet in het gedrang.

De Kamer van beroep biedt bijgevolg de in artikel 6 EVRM voorziene waarborgen inzake onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

Het middel kan niet tot cassatie leiden.

13. De andere middelen werden in de beschikking nr. 8.653 van 19 juni 2012 ontoelaatbaar verklaard en behoeven, gelet op het gezag van gewijsde van deze beschikking, thans geen verder onderzoek.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien februari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin